სამშობლო, დედის ძუძუი, არ გაიცვლების სხვაზედა...

ოლიმპი

გაზეთი გამოდის 1980 წლის 1 მარტიდან

ჯუგდიდის საქალაქო-საოლქო-პოლიტიკური გაზეთი

1990 ხუთშაბათი 20 დეკემბერი №152 (10389) ფასი 8 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ᲨᲘᲠᲘᲡᲐ ᲨᲘᲒᲐᲜ ᲒᲐᲛᲐᲒᲠᲔᲑᲐ...

მოვაღონიეროთ მამული ჩვენი

საქართველოში ბოლოს და ბოლოს დაჭიროლა თავისუფლების ქარმა. მრავალპარტიულმა არჩევნებმა გზა გაუხსნა ათეულწლობით —ტაბუდადებულ, ხელფეხშებორკილ მშრომელთა გულისთქმას, თვითინიციატივას. ამა გაგებედა და დაპირისპირებოდი ოფიციალურ საბჭოურ სტრუქტურებში გამომცხვარ ათასნაირ ინსტრუქციებსა და დადგენილებებს, ბრძანებებსა და დირექტიულ მითითებებს. თავზე დაგატყდებოდა რიხხვის ქარბორბალა. ის, რასაც ზემოდან გახგევდნენ, იყო ერთადერთი და შეუვალი ჭეშმარიტება, რასაც არ ჰქონდა ალტერნატივა. ამიტომაც ბგავდნენ ინკუბატორის წიწილებივით ეს ფსევდოდადგენილებები და ცირკულარები ერთმანეთს. შენ, იერარქიის ქვედა საფეხურზე მდგომი, უნდა დამორჩილებოდი ყოველივე ამას, წინააღმდეგ შემთხვევაში მოინათლებოდი საძაგელ იხვის ჭუკად და უდრტვინველად უნდა აგეტანა ცნობილი ზლაპრის პერსონაჟის მძიმე ხვედრი.

მაგრამ ჩვენდა საბედნიეროდ იყვნენ გაბედული პიროვნებები, რომელთა აზროვნებისა და მოქმედების წესი ვეღარ თავსდებოდა საბჭოური მორჩილების ავტორიტარულ მოდელში. ისინი მეტსაკლები თავგანწირვისა და რისკის ფასად ამბობდნენ სიმართლეს, არ ეპუებოდნენ ვერტიკალური დაქვემდებარების პრინციპით შეკრულ და გათანგულ მმართველობით სტრუქტურებს. ასე ეხეთქებოდა თავისუფალი, პროგრესული აზრი, მონად ვერქცეული სული ხელოვნურად კონსტრუირებულ ჯოჯოხეთურ მონოლითს, რომლის სადარაჯოზე აბჯარასხმული იდგნენ „ძლიერნი ამა ქვეყნისანი". ისინი, ვისაც ერთპარტიული ძალაუფლების, იდეოლოგიური მონოპოლიის გარეშე სუნთქვა და აზროვნება ვეღარ წარმოედგინა. მაგრამ დროებამის ნებას ვერავინ გადავა. უმოენარო და გაუბარელმა ცხოვრებამ თავის თავში მოამწიფა ძალა, რომელსაც დიალექტიკური კანონის ძალით უნდა დაეძლია დრომოჭმული და ფუნქციადაკარგული და თვითგანახლების გზით ახალი კალაპოტი გაეკრა საზოგადოებისათვის.

დღეს არ გვეგულება საღად მოაზროვნე ადამიანი, ვინც ამ ფერიცვალებას არ მიესალმებოდეს. თუმცა ლეგიონია იმათი რიცხვიც, ვინც სიახლეებს ცერად უყურებს, ცხვირს იბზუებს. და ჩვენი ვალია, დავეხმაროთ მათ, ისინი, ვინც გარკვეული მოსაზრებების გამო გულში ავ ზრახვებს იხვევს და უკეთურობის ჩადენასაც ადარ თაკილობს, უნდა ვამხილოთ. ხოლო განახლების ხმების ვერშემსმენელს თავისი უფლება დავაძლევინოთ. მთელმა ქართველობამ უნდა გაიცნობიეროს დღეს, რომ მოქმედი პოლიტიკური თუ ეკონომიკური სტრუქტურების ძირეული გარდაქმნა ერთადერთი ხსნაა საქართველოსათვის. სრულებით ახალმა პრინციპებმა და მექანიზმებმა უნდა იწყოს ფუნქციონირება მეურნეობრივ სისტემაში, რათა ჩვენს ხელთ არსებული რესურსები მაქსიმალური უკუგებით ჩადგეს ხალხის სამსახურში.

ხალხი მოუთმენლად მოელის ახალ კანონებს მიწის რეფორმების შესახებ, რომელმაც ქართველ გლეხკაცს გულში იმედი უნდა ჩაუსახოს, მკლავში ძონე გაუორკეცოს. და მაშინ მიწის დალაბნობა ერთიანად ბოლოს მოეღება, ხალხი ფეხზე დადგება, ბატონ-ყმობა ბოლოს ეღირსება. ეს ეს ... ეს ... ეს ...

ეროვნული ბიბლიოთეკა

არც ისეა საქმე, როგორც... ანუ

ლია ბარათი სვედმსის ზუგდიდის განყოფილების გამგეს ბატონ ბ. ფ. ფიფია

ბატონო ბოლო! ნუ გეწყინებთ ისე, რომ რაკი თქვენი ბასუხი გაზეთ „ოდიშის" 29 ნოემბრის ნომერში დაბეჭდილ პუბლიკაციაზე („უცარიო გზა გაეხსნა სპეკულიციას"!) ყოველგვარი შეხსორებისა და ხარეფაქტიო ჩარევის გარეშე გამოქვეყნდა („ხბეკულაცია, კომერცია და გაზეთ „ოდიშის" რედაქცია") ყველაზე ადრე გეთანხმებოდეთ.

არც „ოდიშის" რედაქციის მუშაკებს და არც პუბლიკაციის ავტორს ა. არნაბეას ხანაზრო ეკონომიკის კანონების ფიდნის კომპეტენტურობაზე პრეტენზია არა გვაქვს და თავს უფლებას ვერ მივცემთ, ჩვენი მოსაზრებით გამოთქმული ზოგიერთი შენიშვნა არ გავაზიარო. მაგრამ არც ამის უფლებაა ავარგებს, რომ ნაწვიმარზე ხოლოდაგით ამოსულ კომერციულ მაღაზიებში გასაყიდად გამოფენილ ხაქონელზე და დებული ფასები გამადიანებლად რომ მოქმედებს ამ ადამიანებზე, ვინც პატიოსანი შრომით ცხოვრობს და პარტიდან ხელფასის ამედითია, ახლოსა კი ჩვენს ქალაქს და რაოდენი დიდი უმრავლესობა გახლავთ.

მოდით, ვიყოთ რეალისტები და გულახლილად ვთქვათ: შეუძლია კი მოსამსახურეს, მუშას, ან გლეხს, რომელიც წმინდა შრომითი შემოსავლებით ცხოვრობს კომერციულ მაღაზიებში, შეიძინოს 600-700 მანეთად ღირებული ფეხსაცმელი, რომელსაც ადრე სპეკულანტები შავ ბაზარზე 200-250 მანეთად ყიდდნენ. იქნებ გონია ვინმეს რომ მუშას, გლეხს თუ მოსამსახურეს ახალი მოდური ფეხსაცმელი ფეხზე მოუკერეს და შეაწუხებს? თქვენ ამასაც ბრძანებთ: „სხვა ხაქმეა ყველასათვის რომ არაა ხელმისაწვდომი კომერციულ მაღაზიებში არსებული ხაქონელი. უნდა მივიჩნიოთ ამას, რომ თანდათან ეს პრობლემა შერბილდება, თუმცა ბოლომდე არავინ არ გადაწყდებაო", არ ყოფილა მშრომელი კაცის ხაშველი. რიდე ყოველი ეჭვპერიმენტი, მუშის, გლეხის და მოსამსახურის ხაზინაზე კეთდება. ხრუშჩოვის მიერ დაწყებულმა ეკსპერიმენტებმა, რომელიც დღესაც დაუსრულებლივ გრძელდება, წელში გატეხა მაშვრალი ქალი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

რაც შეეხება იმას, რომ ამიერიდან ჩვენი ლეკსიკონიდან ამოიღოთ სიტყვა სპეკულანტი და მის მაგივრად ხმარებაში შეიტანოთ კომერსანტი, გეთანხმებით. ამის ნამდვილად გავაკეთებთ. შეიძლება პირველ ხანებში ცოტა გაგვიჭირდეს და ჩვენდა უნებლიეთ ამა თუ იმ პუბლიკაციაში გაგვეპაროს ტერმინი სპეკულანტი, მაგრამ ამას დიდ ცოდვად ნუ ჩაგვითვლით. ისე კი სპეკულანტის კომერსანტით შეცვლა დიდი ვერაფერი ნუგეშია. ამით არსებითად არაფერი შეიცვლება. რა მგელს შეუკამეჩარ და რა მგლისფერ ტურას. არც სპეკულანტი აკეთებს მაშვრალი ქალისათვის ხასარგებლო ხაქმეს და არც კომერსანტი.

რატომ გგონიათ, რომ ჩვენ ხაზოგადოეობა გავლანძღეთ და შეურაცხყოფა მივაყენეთ იმით, ხაკოლმეურნეო ბაზარში გამოფენილი სიძვირის გამო დარბევის ორგანიზატორთა მხარდამჭერის როლში რომ გამოვიყენეთ? რატომ ფიქრობთ მუშას ან მოსამსახურეს არ აწუხებდეს ის ფაქტი, რომ ხამი ოთხი თვის წინათ ხაკოლმეურნეო ბაზარში გლეხური წარმოების ხულუგუნი 8-10 მანეთი ღირდა, ხაქონლის ხორცი 6 მანეთი, ღორისა 4-5 მანეთი. დღეს კი ყველი 20-25 მანეთი ფასობს. ხაქონლის ხორცი 10 მანეთი. ასეთ სიძვირეს მტკივნეულად რომ განიცდიდეს ხაზოგადოების ნებისმიერი წევრი და ბაზრის დარბევის ორგანიზატორებს გულით თანაუგრძნობდეს, რატომ უნდა ჩაეთვალოთ მას ეს უზნეობად.

ნუ დავიწყებთ იმის მტკიცებას, რომ ხაბაზრო ეკონომიკის თეორია არ ითვალისწინებს ყოველივე იმას, რასაც თქვენ გაზეთში წერთო. სწორი ბრძანებაა, ამ ხაქმეში თქვენ ჩვენზე უფრო კომპეტენტური ხართ და კამათს არ დაგიწყებთ. მაგრამ დღეს მშრომელი კაცი ხაბაზრო ეკონომიკის თეორიით და კანონით ვერ დაპაურებს ოჯახს. დღევანდელ ძალიან ეკონომიკურ პირობებში, როცა ხელფასის კომპენსაცია არ ხერხდება მას იაფი ხასოფლო ხამეურნეო პროდუქტები ჭირდება და არა თეორიები. უადგილო არ იქნება თუ გავიხსენებთ ანეგდოტად გაკრცელებულ ერთ პატარა ამბავს: ქალაქიდან სოფელში, ბზობლებთან ჩასული ფილოსოფოსი შვილი მამას რომ უმტკიცებდა, ამ სუფრაზე ერთი შემწეარი ინდაური რომ დევს მე დაგიმტკიცებ ერთი კი არა ორიაო. გონებაგაბვილმა გლეხმა თუ რა მასუხი გასცა ფილოსოფოს შვილს ეს თქვენც კარგად იცით და ჩაითხველმაც, მაგრამ მე მაინც შეგახსენებთ: ის მეორე, რომ დაამტკიცებ, შენ მიიჩთვა შვილო, ხოლო რაც მაგიდაზე დევს იმას ხელი არ ახლო, მე გეახლებიო. ახე ხომ არ მოგდით, ბატონო გოჩა, კომერციული მაღაზიების ხიკეთეს რომ უმტკიცებთ ეკონომიკური ხიძნელეებით ისედაც წელში გატეხილ ხალხს.

თქვენ წერთ: ეკონომიკა მორალური კანონებით კი არ რეგულირდება, მას თავისი შინაგანი მკაცრი კანონები აქვსო. ამაშიც სწორი ბრძანდებით. არაფერი გვაქვს თქვენთან და ხაერთოდ ეკონომისტებთან ხაკამათო. მაგრამ მოდით, დავეკითხოთ ჩვენს მკითხველებსაც. როგორ მოსწონთ ის, კომერციული მაღაზიები, რომლებიც კანონმდებლობის ზუსტად დაცვით ახე მრავლად გაიხსნა ჩვენს ქალაქში და ფულის ინფლაციით ისედაც გადიზიანებულ მშრომელებზე ახე ნერვების ამშლელად რომ მოქმედებს.

ბატონო გოჩა! მადლობას მოგახსენებთ, რომ თვალი აგვიხილეთ და გაგვაგებინეთ, ჩვენი ხალხი ხიდუხჭირემდე არ მისულიო და იქვე წერთ: „რომ არ იყიდებოდეს მაღალ ფასებში ხაქონელი, ფასი აუცილებლად დაიწევდა"— ო. ვერაფერი ლოგიკაა. რატომ არ კითხულობთ იმას თუ ვინ ყიდულობს კომერციულ მაღაზიებში ისეთ მაღალ ფასებში ხაქონელს? განა თქვენ ეჭვი გეპარებათ იმაში, რომ დიდძალი ფულია დაგროვილი მექრთამეობის, გამომძალველობისა და სხვა ათასი ჯურის თაღლითების ხელში, ამით ხელში, ვისთვისაც წლების მანძილზე ჩრდილოვანი ეკონომიკა იყო მახასრდოებელი წყარო. და ფული წინათ აქვთ. ამ კატეგორიის ადამიანებისათვის არაფერს ნიშნავს 10-12 მანეთად დირებულ ბავშვის ფეხსაცმელს 180 მანეთად იყიდის თუ 200 მანეთად. (ასეთ ფასებში იყიდებოდა ბერაბ კოსტავას ქუჩაზე მოზრდილთა მოდელიანების გვერდით მდებარე ახლად გახსნილ კომერციულ მაღაზიაში ბავშვის ფეხსაცმელი) ჩქენ კი „ხაწყალ დემაგოგებს" ვერ გაგვიგია, რომ ყველაფერი ეს ხაბაზრო ეკონომიკის თანამდევი კანონზომიერი მოვლენაა. როგორ არა, გავიგეთ, მაგრამ ხაქმე იმაშია, რომ კომერციულ მაღაზიებს ნამდვილად არ შეუძლია ხიკეთე მოუტანოს ხალხს. ეგი მხოლოდ ისევ ამათი გამდიდრების წყარო და ხაშუალებაა, ვისაც მანამდეც ხელი ჯიბე ჰქონდა. ესაა რომ ხალხს აწუხებს, ახა, სხვა რა გვჯის.

თქვენ რა, გეეჭვებათ რომ ხალხი ხიდუხჭირეში ცხოვრობს? ხატოვნად რომ ვთქვათ, ჩვენი ეკონომიკა ზღვის ფონეზე დაბლა დასული. ჩვენს გასაჭირზე მარტო რესპუბლიკური და ხაკავშირო პრესა კი არა მსოფლიოს მასობრივი ინფორმაციის ხაშუალებებიცაა ამბაურებული. ხამთხოვროდ ხელი გვაქვს გაშვერილი და ასეთ დროს თუ ჩვენს გაზეთში ყოველივე ამის მიმანიშნებლად ორიოდ სიტყვა რომ წამოგვცდა, დემაგოგებად რატომ უნდა მოვინათლოთ, რატომ ვხუჭავთ თვალს სინამდვილის წინაშე. ვილას უნდა დავუმალოთ, რომ გვიჭირს. ევეყანაში შექმნილ ხიძნელეებს ხალხი რომ შეეგუა და უძლებს, ეს იმას ხომ არ ნიშნავს, რომ არაფერი აწუხებს.

და ხოლოს ამ პრიმიტიულ ხათაურზე, რომელზეც ეს წერილია აგებული. 50-იან წლებში პარტიის ზუგდიდის რაიკომის მდივანმა, გვარად ქალანდიამ აქტივის კრებაზე ხასოფლო-ხამეურნეო პროდუქტების წარმოებაში არსებული ჩამორჩენისათვის ერთი ხოფლის ხელმძღვანელი ძალზე მწვავედ გააკრიტიკა. ეს კრიტიკა მეტისმეტად მიიტანა გულთან ხოფლის ამ ხელმძღვანელმა, ვისაც იგი უშუალოდ ებებოდა, ვერ მოითმინა და დარბაზიდან ასეთი რეპლიკა ესროლა ორატორს—„არც ისეა ხაქმე, როგორც ამხანაგი კალანდია ხანტამსო." არ გეგონოთ რომ აქ რაიმე კორექტურული შეცდომაა დაშვებული. ზუსტად ასე, ბახვრად მეგრულ-ქართულ ენაზე იყო ნათქვამი სიტყვა „ხანტამსო". ახე რომ არც ისეა ხაქმე ბატონო გოჩა, როგორც თქვენ.

რედაქცია და რედაქციის მუშაკები არასოდეს არ ყოფილან და არ იქნებიან დემაგოგიური აზრის პროპაგანდისტები და გამავრცელებლები.

თქვენ ხწორად ბრძანებთ. „პური მეპურეს გამოაცხობინე და ორი შაურიც ზედ დამატერ" ორი შაური კი არა ბბაზეც დავამატოთ, ოღონდ მშრომელი კაცი დავარწმუნოთ, რომ კომერციული მაღაზიები და იქ გამეფებული უდმერთო ფასები მათაც მოუტანს ხიკეთეს. ვეჰვობ, რომ ამაში დაჯეროთ ვინმე. იქნებ ჯობდეს თვითონ მკითხველმა გვითხრას რამდენად ხწორია გაზეთ „ოდიშის" რედაქციის პოზიცია კომერციულ მაღაზიებთან მიმართებაში.

თუ კომერციული მაღაზიები ხალხის კეთილდღეობის ხაქმეს ემსახურება, მაშინ რა გვაქვს სადაო. მაგრამ ცოტა რამ ხალხსაც დავეკითხოთ. და თუ იგი მოსახლეობაში დაგროვილი დიდძალი ფულის ამოსაქაჩავადაა გამიზნული, მაშინ ვისთვის რა გვაქვს ხაკითხავი.

ბაკ. ფანტურია.

თვალსაზრისი

არა უკუქცევადი, არამედ მყარი, საიმედო

ხაქართველოში მცხოვრები ყველა პატიოსანი მოქალაქის გული, დღეს მხარში ამოუდგეს ახალ კეთილშობილურ პოლიტიკურ ძალებს, რომლებსაც სურთ და იბრძვიან საქართველოს აღორძინებისა და ცივილიზაციისათვის.

დიდი მნიშვნელობა ენიჭება ხაქართველოს სოფლის მეურნეობის წინსვლას, რადგან, როგორც ცნობილია, ამ დარგში საქართველოს მოსახლეობის დიდი ნაწილია დაკავებული, ამ დარგს აქვს ხასიცოცხლო მნიშვნელობა. ჩვენ ამ დარგში ოუ იქნა, მაშინ ხიფრთხე ემუქრება ახალ პოლიტიკურ ძალებს, მათ პრესტიჟს რომლებსაც ახე ამედი შეეყურებს მთელი საქართველო.

ამიტომ შეცდომები აქ ხასტიკად დაუშვებელია. ხანამ არ არის მიღებული კანონები მიწის შესახებ, მანამ უნდა ვეცადოთ მივიტანოთ უზენაეს საბჭომდე ჭეშმარიტი აზრი და იმედიანი მიიღებენ სწორ გადაწყვეტილებას.

მიწის შესახებ მიღებულ უნდა იქნას ისეთი კანონი, რომლითაც საკუთრების ყველა ფორმას მიეცემა ხაშუალება წარმართოს თავისი მეურნეობრივი საქმიანობა—ე. ი. ფერმერულს, კერძოს, კოლექტიურს, სახელმწიფოებრივს, კოოპერატიულს.

კოლმეურნეობების და მეურნეობების მოსავლიანი პლანტაციების გარკვეული ნაწილი გამოყენებულ უნდა იქნას ახალი სტრუქტურების ჩამოყალიბებაში სოფლად.

ახალი სტრუქტურები სოფლად იქნებიან—ფერმერული მეურნეობები, ჯგუფური გლეხური მეურნეობები, ინდივიდუალური მინიმეურნეობები და სოფლის მეურნეობის პროდუქციის მწარმოებელი კოოპერატივები.

ახალი კანონები ჩვენ უნდა შეეუსაბამოთ როგორც სოფლის მშრომელების მატერიალური შემოსავლის გადიდებას, ასევე ჩამორჩენილი დარგების განვითარებას, რადგანაც ეს ეცხოველეობა, მემარცვლეობა.

თუ მომავალი ფერმერები ხელს მოკიდებენ მეცხოველეობა-მემარცვლეობას, მაშინ უნდა გადაეცეს მათ გარკვეული სიდიდის მოსავლიანი პლანტაციები, გამოინახოს გამოყენებელი მიწის ფართობები.

ვინც არ მოჰკიდებს ხელს ჩამორჩენილ დარგს, მათ უფრო მცირე მოსავლიანი პლანტაციები უნდა გადაეცეს. საბოლოო ჯამში ჩვენ უნდა მივიღოთ სოფლად ასეთი სურათი: კოლექტიური **მეურნეობები** და **მეურნეობები** მათთვის **დატოვებული** გარკვეული **პლანტაციებით** და მიწის ფართობებით, ფერმერული მეურნეობები, ჯგუფური გლეხური მეურნეობები, ინდივიდუალური მინიმეურნეობები, კოოპერატივები.

ესენი ყველა უნდა ემსახურებოდეს ერთ მიზანს: სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოებას, საქართველოს მოსახლეობის სურსათით დაკმაყოფილებას.

მთავარი სტრატეგიული ამოცანა, რომელიც დღეს დგას საქართველოს სოფლის მეურნეობის წინაშე, ეს არის მეცხოველეობის და მემარცვლეობის მაღალ დონემდე განვითარება და ისეთი განვითარება, რომ ეს არ იყოს უკუქცევადი, არამედ იყოს მყარი და საიმედო.

ამ მთავარი **სტრატეგიული** ამოცანის განხორციელებას სჭირდება ტაქტიკა—მყარი საშუალო და მცირე მეურნეობების ჩამოყალიბება სოფლად, რომლებიც იმუშავებენ სასურსათო ამოცანის განხორციელებისათვის.

ტაქტიკას მთავარ კრედოდ უნდა დაედოს მატერიალური დაინტერესება არსებული მოსავლიანი პლანტაციების (ჩაი, ციტრუსი, ვენახი) გამოყენებით. ამას მიმატებული სულიერი აღორძინება იმ ფენისა, რომელსაც ფერმერები ანუ სოფლის მშრომელები დაერქმევა.

ნ. გულია,
რუსის კოლმეურნეობის აგრონომ-არენდატორი.

უგედური შემთხვევის თავიდან ასაცილებლად ა ნ უ

შეუნარჩუნებია ის ტრაგიკული სტატისტიკა თუ რამდენი ადამიანის სიცოცხლე შეიწირა საქართველოში ავტოსაგზაო შემთხვევებმა, რამდენი დახასიჩრდა, დაინვალიდდა, რამდენი შშობელი, ნათესავი და ახლობელი შეიმოსა ძაძებით და... ბოლოს და ბოლოს რომ ვთქვათ, ფაბრიკ თავსდასტყდა უბედურებათაგან ქარიოლის ქალაქში და ბუნებრივი საგზაფლის აკომპანიმენტი „აკეთილშობილებს“ ახედაც დამუხტულ ორთა განაცდელის მოლოდინში ოფორჯებულ სიერცეს.

მატავცემული შშობლებო! ნუ შეუქმნით შვილებს საკუთარი მანქანის „მოპარვის“ საშუალებას, ნუ დაჯილდოთ ეგზომ ადვილად ტრაგედიად ვალეცა.

მაგრამ განსაკუთრებით საგანგაშო და შემაშფოთებელია, როცა ამ ახედაც უკიდურესად დაძაბულსა და ნევროზულ დროში დღიანთ, მზისით, ყველას თვალწინ ჩვენი ქალაქის ქუჩებზე მანქანას დაიროლებენ მოზარდები. ესე იგი ხალის მოსწავლეები... ცხადია, რომ ნათ, არასრულწლოვანთ გასაგები მიზეზებიან გამო მართვის უფლების დამადასტურებელი სახუთი არ გააჩნიათ, ცხადია, რომ მანქანა მშობელს, ან ახლობელს „მოპარეს“, ან „გამოსტაყეს“, რითაც ხაფრთხეში აგდებენ, როგორც საკუთარ, ასევე მოქალაქეთა სიცოცხლეს, რომ არაფერი ვთქვათ „დაუსჯელობის სინდრომით“ გათამამებულთა ზიერ კანონის უხეშ, ცინიკურ დარღვევებზე, რაც ჩვენის აზრით ყოვლად შეუწყნარებელია. ჩვენ შორსა ვართ იმ აზრისაგან, რომ მშობელი შვილს დანაშაულისკენ უბიძგებდეს, ღმერთმა გვაშოროს ამგვარი რამე, მაგრამ როგორც იტყვიან, ფაქტი ჯიუტია: ნაცვლად იმისა, რომ მოსწავლე სწავლისთვის განკუთვნილ პერიოდში სკოლაში იმყოფებოდეს, ჩვენი ყველას დაუღალობისა და უფრო მეტიც, დანაშაულებრივი გულგრილობისა და უპასუხისმგებლობის გამო მანქანით დაიარებიან ქალაქში და ბუნებრივი საგზაფლის აკომპანიმენტი „აკეთილშობილებს“ ახედაც დამუხტულ ორთა განაცდელის მოლოდინში ოფორჯებულ სიერცეს.

მატავცემული შშობლებო! ნუ შეუქმნით შვილებს საკუთარი მანქანის „მოპარვის“ საშუალებას, ნუ დაჯილდოთ ეგზომ

ღმერთმა გვაშოროს!

ეროვნულ მანქანა ლამის ეროვნულ ტრაგედიად ვალეცა.

მაგრამ განსაკუთრებით საგანგაშო და შემაშფოთებელია, როცა ამ ახედაც უკიდურესად დაძაბულსა და ნევროზულ დროში დღიანთ, მზისით, ყველას თვალწინ ჩვენი ქალაქის ქუჩებზე მანქანას დაიროლებენ მოზარდები. ესე იგი ხალის მოსწავლეები... ცხადია, რომ ნათ, არასრულწლოვანთ გასაგები მიზეზებიან გამო მართვის უფლების დამადასტურებელი სახუთი არ გააჩნიათ, ცხადია, რომ მანქანა მშობელს, ან ახლობელს „მოპარეს“, ან „გამოსტაყეს“, რითაც ხაფრთხეში აგდებენ, როგორც საკუთარ, ასევე მოქალაქეთა სიცოცხლეს, რომ არაფერი ვთქვათ „დაუსჯელობის სინდრომით“ გათამამებულთა ზიერ კანონის უხეშ, ცინიკურ დარღვევებზე, რაც ჩვენის აზრით ყოვლად შეუწყნარებელია. ჩვენ შორსა ვართ იმ აზრისაგან, რომ მშობელი შვილს დანაშაულისკენ უბიძგებდეს, ღმერთმა გვაშოროს ამგვარი რამე, მაგრამ როგორც იტყვიან, ფაქტი ჯიუტია: ნაცვლად იმისა, რომ მოსწავლე სწავლისთვის განკუთვნილ პერიოდში სკოლაში იმყოფებოდეს, ჩვენი ყველას დაუღალობისა და უფრო მეტიც, დანაშაულებრივი გულგრილობისა და უპასუხისმგებლობის გამო მანქანით დაიარებიან ქალაქში და ბუნებრივი საგზაფლის აკომპანიმენტი „აკეთილშობილებს“ ახედაც დამუხტულ ორთა განაცდელის მოლოდინში ოფორჯებულ სიერცეს.

მატავცემული შშობლებო! ნუ შეუქმნით შვილებს საკუთარი მანქანის „მოპარვის“ საშუალებას, ნუ დაჯილდოთ ეგზომ

ეროვნულ ტრაგედიად ვალეცა.

მაგრამ განსაკუთრებით საგანგაშო და შემაშფოთებელია, როცა ამ ახედაც უკიდურესად დაძაბულსა და ნევროზულ დროში დღიანთ, მზისით, ყველას თვალწინ ჩვენი ქალაქის ქუჩებზე მანქანას დაიროლებენ მოზარდები. ესე იგი ხალის მოსწავლეები... ცხადია, რომ ნათ, არასრულწლოვანთ გასაგები მიზეზებიან გამო მართვის უფლების დამადასტურებელი სახუთი არ გააჩნიათ, ცხადია, რომ მანქანა მშობელს, ან ახლობელს „მოპარეს“, ან „გამოსტაყეს“, რითაც ხაფრთხეში აგდებენ, როგორც საკუთარ, ასევე მოქალაქეთა სიცოცხლეს, რომ არაფერი ვთქვათ „დაუსჯელობის სინდრომით“ გათამამებულთა ზიერ კანონის უხეშ, ცინიკურ დარღვევებზე, რაც ჩვენის აზრით ყოვლად შეუწყნარებელია. ჩვენ შორსა ვართ იმ აზრისაგან, რომ მშობელი შვილს დანაშაულისკენ უბიძგებდეს, ღმერთმა გვაშოროს ამგვარი რამე, მაგრამ როგორც იტყვიან, ფაქტი ჯიუტია: ნაცვლად იმისა, რომ მოსწავლე სწავლისთვის

ველით თქვენს თანადგომას

სრულიად საქართველოს ღვიძის შვილთა კავშირის (ინვალიდთა ასოციაცია) სამეგრელოს რეგიონალური ორგანიზაციის მიზანია ხელი შეუწყოს რეგიონში მცხოვრებ ინვალიდთა სოციალურ-საყოფაცხოვრებო პირობების, ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუმჯობესებას, ინვალიდთა სპორტის დანერგვა-განვითარებას.

კავშირის წევრი შეიძლება გახდეს ნებისმიერი ორგანიზაცია და პიროვნება, ვინც აღიარებს და დაიცავს წესდებას და მონაწილეობას მიიღებს კავშირის ამოცანების განხორციელებაში.

კავშირის საქმიანობის ეკონომიკურ ბაზას შეადგენს სახელმწიფოს მიერ მისთვის უსახყიდლოდ გადაცემული ბუნებრივი რესურსების (მიწის, წიაღისეულის, მცენარეთა და ცხოველთა სამყაროს) წილი. აგრეთვე სხვადასხვა ორგანიზაციების მიერ უსახყიდლოდ გადაცემული შენობა-ნაგებობანი, სატრანსპორტო საშუალებები და სხვა.

კავშირს შეუძლია შექმნას: სხვადასხვა სახის ფირმები, კონცერნები, სამედიცინო-სამკურნალო, სპორტულ-გამაჯანსაღებელი, სავაჭრო-კომერციული, კინო-ვიდეო-ხარტკლამო და სხვა დანიშნულების ობიექტები.

კავშირი და მისი საწარმოები ყველა სახის საფინანსო, საწარმო-ეკონომიკურ ურთიერთობებს წარმართავენ წინასწარ გაფორმებული ხელშეკრულების საფუძველზე.

კავშირს უფლება აქვს თავისი პროდუქცია საზღვარგარეთაც გაიტანოს.

იმისათვის, რომ ჩვენმა კეთილმა წამოწყებამ რეალური შედეგები გამოიღოს, აუცილებელ პირობად გვესახება საწარმოების, ორგანიზაციების და მოქალაქეების ხმრიდან აქტიური დახმარება და მხარდაჭერა. ეს გამოიხატება ჩვენს ანგარიშზე საქველმოქმედო შეწირულობათა ჩარიცხვაში. ვიმედოვნებთ, რომ ამდაგვარ დახმარებას ღვიძის შვილთა მიმართ არ დაგვზარდებიან. თანამემამულეებს ერთხელ კიდევ შევახსენებთ, რომ ინვალიდთა კავშირის მყარი ფინანსური ბაზა ხელ-ფეხს გაუხსნის მას ჩვენს რეგიონში აღნიშნული კონტინგენტის სახიცოცხლო ინტერესების გადასაწყვეტად, არაერთი პერსპექტიული წამოწყების დასამკვიდრებლად.

სრულიად საქართველოს ღვიძისშვილთა კავშირის (ინვალიდთა ასოციაცია) სამეგრელოს რეგიონალური ორგანიზაციის სამმართველო.

ჩვენი ანგარიშის ნომერია 70007 აგრომრეწვბანკის ზუგდიდის განყოფილება.

რედაქტორი
აკ. ჭანტურია.

კომუხალური ბინების რიგში მყოფთა საყურადღებოდ!

„მრგვალი მაგიდისა" და საზოგადოებრივობისაგან შექმნილი კომისია და კომუნალური მეურნეობის განყოფილების საბინაო კომისია ითვალისწინებს, რა მოქალაქეთა თხოვნას, კომუნალური ბინის მიღების აღრიცხვაში აყვანილ პირებს აუწყებს, რომ საბინაო პირობების გაუმჯობესებისა და აღრიცხვიანობის ახალი სიების დასაზუსტებელი ხელმოწერების წარდგენის ბოლო ვადაა 21 დეკემბერი (ჩათვლით). შემდგომ პრეტენზიები არ მიიღება.

ელექტროენერგიის მომხმარებელთა საყურადღებოდ!

მომავალი წლის იანვრის თვიდან ელექტროენერგიის ხარჯის საფასურის გადახდის კონტროლი განხორციელდება კომისიების მიერ.

იმასთან დაკავშირებით, რომ საყოფაცხოვრებო სექტორის აბონენტები იმყოფებიან თვითმომსახურებაზე, ყოველი მოსახლე და მობინადრე ვალდებულია თვითონ ელექტროკონტროლიორის შუხსენების გარეშე ყოველთვიურად გამოიწეროს საფასურის ქვითარი და ქვითარში აღნიშნული თანხა შეიტანოს შემნახველ სალაროში ან საფოსტო განყოფილებაში, რაც კონტროლიორს აკრძალული აქვს, მითუმეტეს იგივე კონტროლიორი ვერ დააკმაყოფილებს აბონენტის თხოვნას. ე. ი. ვერ მოახერხებს ქვითრის დაბრუნებას, ვინაიდან ყოველ მომდევნო შემოვლას განაბორციელებს სხვა კომისია.

საცხოვრებელ სახლებსა და ბინებში ელექტრომრიცხველების [illegible] ან შეცვლას აწარმოებს საწარმო უბანი უსახყიდლოდ.

ელექტროენერგიის სარგებლობის წესების სათანადო პარაგრაფს შესაბამისად ელექტროენერგიის ყოველმა მომხმარებლებმა (საწარმო, ორგანიზაცია) ყოველთვიურად 5-დან 10 რიცხვამდე უნდა წარმოადგინოს ენერგოგასაღების ზუგდიდის საწარმოო უბანში ელექტროენერგიის ხარჯვის შესახებ მონაცემები, ელექტრომრიცხველების ჩვენებები ოფიციალური ცნობის ან ტელეფონოგრამის სახით.

მრიცხველების ჩვენებების წარმოუდგენლობის შემთხვევაში მომხმარებელს დაერიცხება ელექტროენერგიის საფასური მისი ელექტროდანადგარების სიმძლავრისა და მათი მუშაობის ხანგრძლივობის მიხედვით და შემდგომ იგი გადაანგარიშებას არ დაექვემდებარება.

ელექტროკანელების ქ. ზუგდიდის საერთაშორისო უბანი.

შვილები: ოთიდენი, ლეუშაძეები, ყიფიანი, შარა. ნელიკო ნინუშა. ბძლები: ნუცა ღურწკაია. ზაირა თოდუა. ქეთინო სართანია, და ლუშა ფანცულაია, სიძეები: ბარმენ ქარდავა, ლეონტი ფაცია, იროდი ხოკოლავა, გიგა არჩვანძე. რძალი ლილი ბერიძე. შვილიშვილები, შვილთაშვილები. ძმისშვილები, დისშვილები, ახლო ნათესავები იუწყებიან

ანეტა გიგოს ასულ ბერიძე-ნანავას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 20, 21, 22 დეკემბერს. დაკრძალვა 23 დეკემბერს სოფ. როხში. გამოსვენება ნატანების ქუჩა 86.

მეუღლე რაია, ძმა ვარლამი. დანინუცა, შვილები ამირან, ანზორი. ზორა. გულიკო. ჯულიეტა. შვილიშვილები: ძვირფასი, მარიხი. კობა. ზვიადი, ზაზა პაკელიანები. დათო, თამუნა გულბანები, რძალი ტაგო მაკასარაშვილი, სიძე რევაზ გულბანი. რძალი მაია ჭანტურია, შვილთაშვილი თამუნა, ბიძაშვილები. მამიდაშვილები, დეიდაშვილები იუწყებიან

დიმიტრი დეტოს ძე პაკელიანის გარდაცვალებას. პანაშვიდი 20, 21 დეკემბერს. დასაფლავება 22 დეკემბერს 4 საათზე ზედაფურარში. გამოსვენება სოხუმის 1-ლი შესახვევი 2.

მეუღლე ფუშუ, შვილები: ირინა, მარინა. გოჩა ჯანაშიები. რძალი მაია ბაიძე. დები: პატუნია. ფაციკო, სიძეები: სერგო ქვარცხავა, ოთარ საბეკია. ცოტნე ფურწუმია. შვილიშვილები: სალომე. ნოკა. ბექა. დისშვილები: დათო. მარინა. ჯულიეტა. ნანა. ცოტნე, მერაბი, ცოლისდები: საშა. მადონა, ვარდო, ცოლისძმა ალეკო. რძალი მაგული, დეიდაშვილები. მამიდაშვილები. ბიძაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ალეკო დამიანეს ძე ჯანაშია. პანაშვიდი 22, 23, 24 დეკემბერს. დაკრძალვა 25 დეკემბერს 3 საათზე. გამოსვენება ზუგდიდი, რუსთაველის 160.

ზუგდიდის პოლიტექნიკური ტექნიკუმის პედაგოგიური კოლექტივი, ტექნიკური პერსონალი და მოსწავლე ახალგაზრდობა ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ტექნიკუმის პედაგოგი, რესპუბლიკის დამსახურებული მასწავლებელი, ომისა და შრომის ვეტერანი, პერსონალური პენსიონერი

ლეონტი ერასტოს ძე შეწგელია

ოჯახს სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

მეუღლე თამარა, შვილები: რეზო. ინუნა. დოდო. ლალი, ეფეფუნა, დები: ეფუნა, ვალია, ნორა. თინიკო. ნათელა. რძალი ეთერი. სიძეები: ბორის ქვარცხავა, ალისტრახო ცირდავა, კაკო ქორთუშვილი, თენგიზ ნანიკაშვილი. ტიტო დადიანი. ღუღუნ ქირია, გრიშიკო წყაროზია. ზაურ ჭულუხაძე, შვილიშვილები: ნოდარ. ბაჩუკა, გიორგი ყურუები. ნარინე. მამუკა ქვარცხავები, ნანა, ვიტალი ცირდაევები, ლორიტა, კობა ხელქანიები, ზვიადი. თეკა ნანიკაშვილები. ეკა. მადონა. მაკა. მარიკა. მამუკა. ჯანო ქორთუშვილები, დისშვილები: გოგლა წყაროზია, ჯანიკო. ირა. ნანი ჩანგელიები. მეეღლეები. მილერი ჭულუხაძეები, მაია ქირია, შვილთაშვილი ცოლისძმები, ბიძაშვილები, მამიდაშვილი, დეიდაშვილები ოჯახებით იუწყებიან

ეფრო არტემის ძე ყურუას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 20, 21, 22 დეკემბერს. გამოსვენება ინგირიდან. დაკრძალვა 23 დეკემბერს ოქტომბერში.

შვილები: ლამარა. ნარა. ხუტა. ანტისა. ძმა შოთა. შვილიშვილები: ნონა, მანანა. ნანა. ემზარი. მარინა, ირმა, ლია, რძლები: ოლიჩქა, ბუცა. ბაბუცა, ლუსია, ნაზო. ეკა. ათინა. ტატი. სიძეები ირონა გაბედავა. ბეროლტე ჯახია. გაჯა ფოლორაია, ვალერი რაფავა. ვახტანგ დავითაია, ჯანიკო ამრალავა. მაზლი ალოდი თოლორაია. დისშვილები: თალიკო. მზიფინარი. ლალი თოლორაიები. ძმისშვილები ხუტა. კარლო. ნარი ალეკლოდ. ანტიფო, გენადი, ნუგზარი. გიზო. თამაზი, ძაბული, გულნარა მიმოზა, ფრინგზა. მანანა ლეკვაევი. მაზლიშვილები: გივი, დენა. შოთა, ანტიფო. ბონდო. გული. ნარგო, როდიკო, კოტე, ნელიკო, მურმანი. მზია, ეიმალ, რევაზი, ვახტანგი, როლანდი, რუბენი იუწყებიან

მარო პაპვალის ასულ ლეკვავა-თოლორაიას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 20, 21. 22 დეკემბერს. დაკრძალვა 23 დეკემბერს კორცხელში.

ძმისშვილი მარინე. სიძე ელგუჯა ალმასია შვილებით ეთუნა და ნინოთი იუწყებიან ბაძის

მეთოდი ქილორავას

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

როინ და ვასო ფარცვანიები, ეფოლრდ ნადიბაიძე ოჯახებით იუწყებიან

ჯონი ბორისის ძე ჯიქიას

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

დედა თინა. მამა კაკო. შვილები ხათუნა. არჩილი. დედამთილი ნუცა. მამამთილი არჩილი, ბებია ეფრო ლორია, და სეტლანა სიჭინავა. ძმები ნოდარი. თენგიზი. ნუგზარი შელიები. მაზლი რევაზ ბობოხია. რძლები ლარი ფბილავა. ნონა ლომიძე. ტატიანა კოზლოვა. რუსუდან ცაგარეიშვილი. დეიდები. მამიდები, ბიძები ოჯახებით იუწყებიან

ლამარა კაკოს ასულ შელია-ბობოხიას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 22, 23, 24 დეკემბერს. დაკრძალვა 25 დეკემბერს. გამოსვენება საბჭოს ქ. 5-დან 16 საათზე. დასაფლავება სოფელ ტყაიაში.

დედა რაისა, მეუღლე ლამზირა. მამა ხამია. გამზრდელი ცაცა, დები მადონა. დოდო. დალი. შვილები ეკა. დათო გოგეჩკორები, ძმა ბაჩუკი ალანია. მამიდა გოგუცა, დეიდები: ნონა. ვარდიშა, ბიძები: ალექსანდრე, შალვა, ფორეა. ვალიკო გეგეჭკორები, ფორეი და კაკო ყორშიები. რძლები ინგა გრიგოლავა. ნონო ტერაშვილი. სიდედრი ნორა. ცოლისძმები: ედემი. გიგლა, მერაბი გერგედავები, მზახალი ნოშრევანი ტერაშვილი. მამიდაშვილები. ბიძაშვილები და ახლო ნათესავები იუწყებიან

რამიზ მამიას ძე გეგეჭკორის

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 20, 21, 22 დეკემბერს. დაკრძალვა 23 დეკემბერს სოფ. ახალკახეთში.

ზუგდიდის ყრუთა საზოგადოების კოლექტივი თანაუგრძნობს მარო და ბიჭტორ ესართიებს შვილიშვილის

ჯონი ბორისის ძე ჯიქიას

გარდაცვალების გამო.

ქალაქის პოლიკლინიკის თანამშრომლები იუწყებიან თანაშრომლის

თამარა ეპიფანეს ასულ კოდუა-ებანოიძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

შვილი ჯუმბერ ბულია, რძალი ჩიტო კოდუა, შვილიშვილები: გოჩა, ინდირა ბულიები იუწყებიან

გრავაშა ომარის ასულ ქუთელია-ბულიას

გარდაცვალებას.

ზუგდიდის №103 საშუალო პროფესიულ-ტექნიკური სასწავლებლის პედკოლექტივი და ტექპერსონალი იუწყებიან

რამიზ მამიას ძე გეგეჭკორის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

შვილები: ლეილა, ანა. ბელა. ლალი, შვილობილი ვოვა ყიდია. სიძეები: გურამ შგალობლიშვილი. კუკური ჩხეიძე, გოგი კობახიძე. ვახტანგ მეუნარგია, ნუგზარ შონია, შვილიშვილები: მარიკა. ანა. ქეთინო. ნინო. ნანა გულუები. ნურიკო. ნინო შგალობლიშვილები. დათო. კახა, ეკა ჩხეიძეები. თათია, გოგა კობახიძეები, დისშვილები: ნინული ჯაფარიძე. ეთერ. ზაურ თოდუები. შალვა ჭიქაშვილი, ჯონჯი. გოდერძი საბახტარიშვილები. ძმისშვილი კოტე ნაკოფია, მაზლიშვილები, მეულიშვილები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

მერი შამილის ასულ კოზმავა-დუნდუა.

პანაშვიდი 20. 21 დეკემბერს 5 საათზე. დაკრძალვა 22 დეკემბერს 3 საათზე. გამოსვენება ქ. ზუგდიდი, ჯავახიშვილის 12-დან.

მეუღლე ქვათა, დედა ოლგა, შვილები: ჯუმბერი. როზა. მურმანი. რობერტი. დებმ ტანგო. თალიკო. ციალა, ძმები: ირონი, მირა. ლერი, ნუგზარი ქუთელიები. რძლები: ჩიტო. მაყვალა. რიტა, ლადული. ფერიდე. გულნაზი. ვალია, სიძეები: ჯემალ ამასანძე, ვალიკო გულორდავა, კაკო ყურაშვილი, შვილიშვილები: გოჩა. ინდირა, მანუჩარი, მალხაზი. დიტო, მირანდა ბულიები. დათო, ზაალი, რუსლანი ამასანძეები. მოლები: მაჭუჭი, შურა, ძმისშვილები: ფატიმა, ინგა, ირმა, ელიზა. მაკი. ზაზა. დისშვილები: გულნაზი. ნია. ანზორ, ვიზერი ყურაშვილები, ზვიადი ეორდანია. მეულიშვილები: ნუგზარი. სვეტა. ვიგლა. ვლადიმერ ჭეკიები, გურამ გულორდავა, მაზლიშვილები: რევაზი. ზაზა ფოფხაძეები, ბძაშვილები, მამიდაშვილები. დეიდაშვილები იუწყებიან

გრავაშა ომარის ასულ ქუთელია-ბულიას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 21, 22 დეკემბერს. დაკრძალვა 23 დეკემბერს დარჩელში.

მეუღლე ნაზო. შვილები: ბონდო გეთია. მაძმზა, როზა, ბულხახი. ანა. დები: თამარა, ნინო. გალინა. ძმა ალიოშა. სიდედრი ლონია. მაჩიდა ოლია. სიძეები: გივი თორია. ვარლამ ჭითანავა. ვეღოდი მელია. ბადრი მონაშვილი. არველოდ გოგობია. დათო ფურწუმია. ცოლისდა ვენერა. ცოლისძმა კოლია ბუკია. რძლები: ნელი ჭანტურია. ნელი დარასელია. ლინა კონჯარია. შვილიშვილები, ძმისშვილები, დისშვილები, დეიდაშვილები, ბიძაშვილები, მამიდაშვილები და ახლო ნათესავები იუწყებიან

მეთოდე სტეფანეს ძე ქილორავას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 20, 21, 22 დეკემბერს. დაკრძალვა 23 დეკემბერს ს. კახათში.

მეუღლე რაისა ხასია, შვილები ზურაბი. მურმანი. და ნათელა, ძმა ვენერი. რძლები ქეთინო, ვალია. ნაყვალა, ნანი. დისშვილები: მურთაზი. მადონა, მერიკო. ძმისშვილები: ვახტანგი. იამზე. მთვარისა. დეუზა. ნარგიზა. შვილიშვილები: დათო. ეკა, თამაზი. ვალერი, ცოლისძმა მიშა. ცოლისდები: ოლია, კატუშა ხასიები. ბიძაშვილები: ლუდუკი, ლოლა. ფედოსია, შურა. მზახლები: გივი. გვანჯა ჯიქიები, იუწყებიან

აპალონ კოკოს ძე ჯვერენაიას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 20, 21 დეკემბერს. დაკრძალვა 22 დეკემბერს 4 საათზე, გამოსვენება ჯიქიას ქუჩა 25.

ომისა და შრომის ვეტერანთა საქალაქო საბჭოს პრეზიდიუმი თანაუგრძნობს ბიჭტორ ესართიას შვილიშვილის

ჯონი ბორისის ძე ჯიქიას

გარდაცვალების გამო და ხამიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ბონდო სამუშია ოჯახით თანაუგრძნობს მიშა სანუშიასა და ვალიკო ჯინჯოლავას ოჯახებს დასა და მეუღლის

ფენია ლავრენტის ასულ სამუშია-ჯინჯოლავას

გარდაცვალების გამო.

ინდექსი 68507 რედაქციის მისამართი: ქ. ზუგდიდი მერაბ კოსტავას ქ. № 52. ტელეფონები: რედაქტორის 2-24-80, რედაქტორის მოადგილის 2-33-69 პასუხისმგებელი მდივნის 2-31-96 სოფლის მეურნეობის განყოფილების 2-21-78 მშრომელთა წერილების 2-25-12, რაიონრედაქციის 2-47-60

საქ. ბეჭდვსახკომის ზუგდიდის სტამბა, მერაბ კოსტავას ქ. № 52, ტელეფონი 2-23-07 ტირაჟი 22000 შეკ. №5272